

EUROPA-MÓN

P14-22

Agur! Adeu!

El suport del PNB, ERC, el PDeCAT i Podem a la moció de censura del PSOE fa caure el govern popular de Mariano Rajoy, que ahir va fugir del Congrés

JAVIER LIZÓN / EFE

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB Cavall Fort

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

134495-11829301

NACIONAL P6,7

Torra torna a oferir diàleg al govern espanyol

El president de la Generalitat demana als empresaris que pressionin Madrid perquè la negociació sigui possible

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

121503-11829301

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Llenya al foc

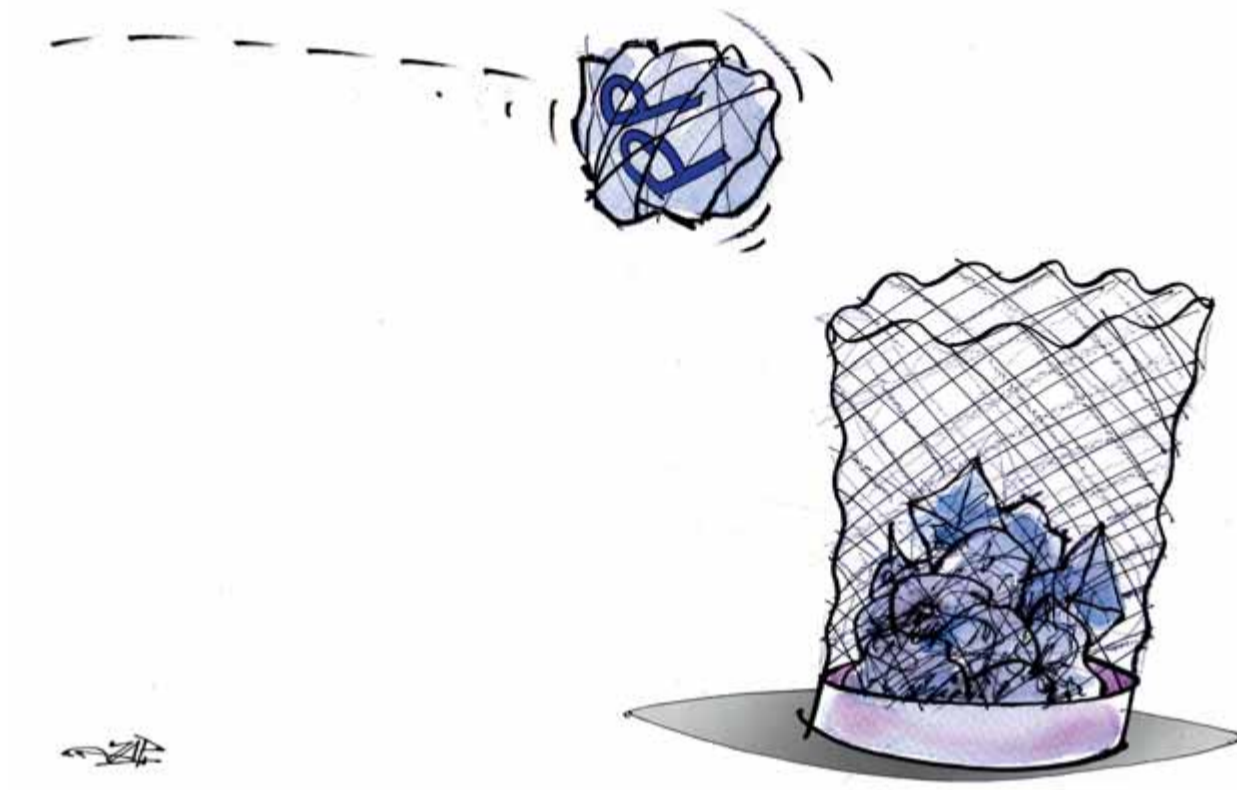

El president Torra ha nomenat govern aquesta setmana i això ha generat algunes expressions de desencís d'una

part de l'independentisme. En alguns casos sinceres i, en d'altres, segur que ben calculades i premeditades. Sigui com sigui, hi ha qui diu que el nomenament és una manera d'abaixar-se els pantalons davant la intransigència del govern espanyol. Crec que ja s'ha dit prou, però no costa gens tornar-ho a repetir per fer memòria, que el pecat original de tot això el trobem en el mes d'octubre, en els vaivens dels dies posteriors al referèndum, en la proclamació desganada i en l'acatament del 155 per part de tot l'independentisme. A partir d'aleshores, el principal error ha estat anar-se posant nous llistons sense cap intenció ni possibilitat de saltar-los. Es va començar promentent el retorn del president Puigdemont, es va continuar amb la fita d'una investidura a distància, per acabar amb la restitució dels conse-

llers empresonats i exiliats. Qualsevol mostra de sinceritat en aquests afers era durament criticada i els atacs al president del Parlament van ser especialment cruents i despietats. Fos qui fos que suggerís que la millor manera per pensar com refer el camí era replegar-se en el govern el més aviat possible, era acusat de ser un venut i de voler una paga de l'administració autonòmica. Alguns dels que han alimentat aquesta pira, posant més llenya al foc sempre que ho han trobat necessari, ara no tenen inconvenient a formar part d'aquest govern que no hi havia més remei que acabar constituint. Escalfar l'ambient, tot i saber que s'acabaria baixant del burro, pot haver ajudat a mostrar les contradiccions de l'Estat, però també permet a la Moncloa fer aquests comunicats gallejant de "fermesa i determinació" i genera un pessimisme que poca cosa aporta. En temps de risc d'incendi s'ha de vigilar tant les fogueres com els focs artificials perquè, amb una petita ventada, encara no te n'adones i ja se t'està cremant la casa.

Des de l'octubre passat, el principal error ha estat anar-se posant nous llistons sense cap intenció ni possibilitat de saltar-los

Ombres de Primavera

Imma Merino

La retòrica que oblida la moral

Reconec que no tenia gaires expectatives pel que fa a *Les filles du soleil*, una ficció de la francesa Eva Husson basada en les experiències de guerrilleres kurdes contra el gihadisme. Fins i tot sentia un cert temor perquè hi ha massa pel·lícules que es justifiquen pel seu tema sense preguntar-se per la forma amb la qual ha de ser èticament abordat. Vaig llegir, però, una entrevista a Husson que va contrariar els meus recels. Hi explica que, com a neta de republicans espanyols, li interessa la qüestió de la caiguda dels ideals i que, l'any 2006, va començar a treballar sobre un projecte dels camps de concentració on França va tancar part dels perdedors de la guerra civil que van exiliar-se: el trauma individual i col·lectiu que representa. Per què havia fet *Les filles du soleil*?: "Vaig descobrir l'ideal marxista d'aquestes combatents kurdes, la seva lluita per la terra i contra el feixisme. Aquesta tragèdia contemporània resonava en la meua història familiar. Però, a més, la història d'aquestes combatents, capturades pels extremitistes, fugitives en circumstàncies es-

“A ‘Les filles du soleil’ l’heroïna sembla combatre per motius més sentimentals que ideològics

a més, les converteix en meres víctimes. I no són només això.” La segona: “La retòrica gihadista és la del terror i, per això, també en fan mostrant imatges dels seus crims. No volia fer-los propaganda.”

Vaig anar a veure, doncs, amb un interès inesperat *Les filles de soleil*, però vaig sortir-ne decebuda. Em va semblar que, tot i les intencions i els plantejaments, Husson ha caigut en una certa retòrica del cinema (aquella per la qual hi ha una protagonista que, encarnada a més per la bella i famosa actriu iraniana Golshifteh Farahani, fa ombra a la resta) i que la ideologia de la qual parlava hi és absent: l'heroïna sembla combatre per motius més sentimentals (ligats a la salvació de la seva família) que ideològics. També podria haver parlat de *Capharnaüm*, en la qual Nadine Labaki explota melodramàticament una història d'infants i dones maltractades. Potser amb les millors intencions, però, també seguint una certa retòrica cinematogràfica, buscant l'impacte emocional amb el qual s'oblida que la moral hi és o no en la forma.

pantoses i que finalment lluiten contra els seus segrestadors irradiava una força que em depassava.”

Husson també reflexiona en l'entrevista sobre per què ha deixat la violència, de manera particular les violacions, fora de camp? Per dues raons. La primera: “La representació cinematogràfica de la violència contra les dones sovint és pròxima al *voyeurisme* i,

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/36tvd5>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

La factura

Mariano Rajoy no va assistir a la sessió de tarda de la moció d'investidura. El PP, que ja s'ho veia a venir, va confirmar després de dinar el pitjor dels seus temors: el PNB, que feia tot just una setmana li allargava la mà per aprovar el pressupost fent-li pensar que tenia prou aire per acabar la legislatura, aquest cop no el salvaria. Els nacionalistes bascos anunciaven el suport a la moció de censura impulsada pel socialista Pedro Sánchez. L'aritmètica dels populars s'esquerdava. Els números no quadraven. "En democràcia un dirigent polític se'n va quan ho diuen els electors o quan ho diu la cambra", havia sentenciat el president espanyol. Si tot segueix el fil del previst, el Congrés dels Diputats li dirà avui adeu. I finalitzarà així l'etapa Rajoy.

La sentència de la primera etapa de la trama Gürtel ha fet caure el que és des del 2011 cap de l'executiu estatal.

“Rajoy hauria d'haver plegat immediatament després que es fes pública la sentència del cas Gürtel

No n'hi ha per a menys. Rajoy hauria d'haver plegat immediatament després que es fes pública. Quan l'Audiència Nacional va constatar l'existència d'una caixa B en el partit com a mínim des del 1989. Quan va certificar que els populars participaven d'un entramat de "corrupció institucional". Quan va posar en dubte, per poc "cre-

ible", el testimoni davant del jutge dels dirigents del PP –entre ells el de Rajoy– al·legant que desconeixien el finançament irregular. Era el moment del pas enrere. Però en una Espanya on la dimissió és una pràctica poc habitual, el president espanyol es va atrinxer a La Moncloa. L'immobilisme, estratègia que tants rèdits li ha proporcionat, aquest cop sembla que no ha funcionat.

Rajoy no plega, en tot cas, el faran plegar. El seu relleu heretarà la desastrosa gestió del PP amb Catalunya, que a hores d'ara manté polítics i líders socials a la presó i d'altres a l'exili. Hi ha dubtes que un govern espanyol amb Pedro Sánchez, col·laborador en l'aplicació del 155, sigui millor. El que sembla evident és que una sentència tan greu com la del cas Gürtel havia de comportar conseqüències. Ni que sigui per higiene democràtica. La corrupció ha de passar factura.

De reüll

Odei A.-Etxearte

Un temps nou?

A l final, sí. El mateix PNB que havia salvat el pressupost de Mariano Rajoy es va decidir ahir a donar-li una puntada de peu. I des de l'hora de dinar, l'encara president espanyol (en espera que avui es produeixi la votació amb què la majoria absoluta del Congrés investirà Pedro Sánchez) es va tancar en un restaurant amb alguns dels seus, per no donar la cara al Congrés. Qui li ho havia de dir, a Rajoy: el PNB, al final, acabaria votant el mateix que ERC i el PDeCAT, i Sánchez es confitaria el pressupost del PP perquè els

A la llarga, potser serà Rivera qui s'endurà el premi

jeltzales no fan piruetes a canvi de res. El secretari general del PSOE, erigit en president pels independentistes que ha blasmat durant mesos i anys, prometia diàleg amb el nou president de la Generalitat, Quim Torra, a qui havia titllat de racista –diàleg, és clar, dins

de l'Estatut i de la Constitució–, i s'obria a recuperar algunes de les lleis socials anul·lades pel Tribunal Constitucional. Sánchez no reconeix l'existència de presos polítics, però diuen que s'obre un temps nou. Per a Catalunya, també? Més enllà de les bones paraules, i del pacte per uns mesos que es pugui establir a partir d'ara, el PSOE manté una posició monolítica respecte al conflicte català, amb un conegut rebuig frontal al dret a l'autodeterminació. Potser resultarà que, tot plegat, és un miratge. A la llarga, potser serà Rivera qui s'endurà el premi. Aguantarà Sánchez la pressió de Cs i dels seus propis barons per l'aliança amb els independentistes?

Les cares de la notícia

Mariano Rajoy

Sentència definitiva

Mariano Rajoy haurà d'abandonar la Moncloa abans del que tenia previst, en prosperar la moció de censura al seu govern fruit de la sentència, la primera, del cas Gürtel. La negativa sistemàtica a assumir responsabilitats pels casos de corrupció ha sentenciat definitivament Mariano Rajoy, que s'ha distingit durant el seus dos mandats per negar a Catalunya el dret a decidir, exercint una repressió policial i judicial sense precedents contra l'independentisme, contra l'autogovern i empresonant els seus líders.

EDITORIAL

Catalans i bascos tomben Rajoy

La moció de censura contra Rajoy presentada pel PSOE es pot donar ja per feta després de l'anunci del vot favorable del PDeCAT, ERC i PNB que se sumaria als vots socialistes i el de les confluències de Podem. Catalans i bascos han estat clau en l'estrepitosa defenestració que va patir ahir Rajoy i que es consolidarà avui si no es produeix la dimissió del president espanyol en l'últim minut. Dimissió que en un estat de dret de fonaments democràtics Rajoy hauria hagut de presentar tot seguit de la sentència del cas Gürtel. I cal dir que des del punt de vista del republicanisme català les motivacions per fer fora Rajoy eren sobrades. És el president que ha liderat el cop d'estat del 155 contra les institucions catalanes i la repressió que ha comportat centenars d'imputats, presos polítics o exiliats i mereixia ser foragitat del poder.

Ara, s'equivocarà el candidat socialista a la presidència espanyola, Pedro Sánchez, si consideres que la votació és un xec en blanc. Sánchez ha de reflexionar sobre la seva col·laboració en la repressió a Catalunya i les seves desqualificacions barroeres al president Torra i el republicanisme català i rectificar. El Congrés va mostrar ahir l'immens fangar en què s'ha convertit la política espanyola amb el PP i el PSOE tirant-se pel cap la corrupció de cadascun. Poc es pot esperar d'un estat corromput i de baix nivell democràtic. Però amb l'accés a la presidència, Sánchez hauria de donar una oportunitat a la regeneració democràtica, també al diàleg tal com va apuntar en la seva intervenció, i per això cal acceptar la plurinacionalitat de l'Estat que representen catalans i bascos. I en el cas de Catalunya cal que opti per solucions al conflicte per vies democràtiques i posi fre a la repressió.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

La força de l'Estat
Puigdemont insta l'Estat a aclarir si utilitzarà la força per aturar el referèndum. El president llança la pregunta al Parlament.

10
anys

Menys alcohol
Amb el nou sistema de sancions aprovat, es consumeixen begudes de menys graduació a les discoteques i bars musicals.

20
anys

Preus dels pisos
Barcelona, única gran ciutat de l'Estat on puja el preu dels pisos. El valor dels habitatges baixa d'un 2,7 per cent a Madrid.

Full de ruta

David Portabella

Lloar Espanya és un premi

Definitivament, Espanya no té sort amb els premis periodístics. Del 1975 al 2014, tot *plumilla* ibèric que escrivia en castellà amb un cafè al Café Gijón i un matí de visitant a La Moncloa anhelava el premi César González Ruano. La Fundació Mapfre el va mantenir fins a la publicació d'*El marqués y la esvástica. César González-Ruano y los judíos en el París ocupado*, en què Rosa Sala Rose y Plàcid Garcia-Planas destapen l'obscura biografia de qui va definir el periodisme com "tocar-li els collons als àngels" quan en realitat ell tenia fetes més terrenals com ara traficar amb salconduits a la França ocupada pel nazisme i delatar jueus. El premi va distingir Federico Jiménez Losantos (1992), Alfonso Ussía (1994) o Félix de Azúa (2011), entre d'altres, abans de morir de la vergonya fa quatre anys.

Com si sospités que el González-Ruano ja va premiar tot el talent propi premiable en castellà, el ministre d'Afers Exteriors, Alfonso Dastis, vol

Si el Ruano premiava tot el talent periodístic en castellà, Dastis crea el Premio Palacio de Viana de 12.000 euros al corresponsal que millor ajudi ara la reputació d'Espanya

premiar ara el talent forà creant els Premios de Periodismo Palacio de Viana amb 12.000 euros al corresponsal estranger a Madrid que millor contribueixi a la bona reputació d'Espanya després de l'actuació de Mariano Rajoy contra el procés. Dastis demostra així que no és rancorós, perquè s'ha de tenir esportivitat per no excloure la BBC després que el periodista Andrew Marr li etzibés aquell cèlebre "està vostè dient que aquestes imatges que la gent ha vist de la Policia espanyola intervenint agressivament als col·legis electorals són imatges falses?!", però el premi és ja una *chirigota* europea. "No crec que me'l concedeixin! I si ho fessin, espero que els meus caps m'acomiadin per propagandista", ha dit Mathieu de Taillac, de *Le Figaro*. "Si no els pots convèncer, compra'ls!", ironitza Martin Tonner, del danès *Berlingske*. Al tancament d'aquesta edició, la fiscalia espanyola encara no havia obert diligències per investigar si morfar-se d'un premi espanyol que et vol subornar és supremacisme.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

'Independientistas y batasunos'

Així ens anomenen els afins al PP en les seves intervencions a la tele. És el gran perill que s'alça per al partit, intensificat durant el procés. Un partit governat per un personatge fred i de rostre impertèrrit que ha dit constantment "*nunca nadie romperá España*". Perquè pel grup Rajoy-Soraya-Cospedal no hi ha res més important, ni més sagrat, que conservar per damunt de tot la unitat del mite. No s'amoinen pel PIB, ni per les primes de risc, ni per la reputació que estan guanyant-se per Europa. I, si ho fan, ho amaguen sota el temor que, durant el seu mandat, passi allò pel qual el seu antic partit AP, aquell partit que no va votar la Constitució del 78, va lluitar a més no poder, callant davant del 23-F i tot: la por que *Espanya* es fracturi.

AQUESTES OLIGARQUIES sempre han governat, fins i tot mentre aquell PSOE de Felipe donava la cara. Hereves directes del gran dictador que va parlar de deixar-ho tot ben lligat, van fer un jurament al capçal del llit del mori-

bund, "*siempre, siempre conservaremos España unida*". L'*Espanya* per la qual van fer una guerra de 3 anys que s'allargà fins a 40, una guerra que un militar de la legió inicià per una voluntat militarista anticomunista, en aquells moments que el comunisme era la bèstia negra del món, aquell militar que de seguida es va veure agafat pel coll per una colla de joves de mirada il·luminada que del nom d'*Espanya* en feien un ideal: els nois i noies de la *Falange Española*, a la qual es va unir un altre grup anomenat JONS.

AQUELLA MIRADA VA ABDUIR el dictador i, de grat per força, l'aconduí al llarg dels 20 anys d'inici de la dictadura. "*Espanya es una unidad de destino en lo universal*." Aquesta formulació que acompanyava ja aquell 1936 el nom d'un Estat ple de República, amb anarquistes a dojo, republicans federalistes, fins i tot confederals, la formulació, escampada aviat per damunt d'una península on morien els nois a les trinxeres, tenia tots els ingredients per guanyar qualsevol perill i vi-

cissitud. "*Una unidad de destino en lo universal*" té molta força. Tanta, que ha traspassat anys de dictadura i s'ha estès, sovint soterradament, al llarg de quasi un segle. La tonada que resseguia el Destino no era pas menys suggerent, "*Cara al sol con la camisa nueva que tu bordaste en rojo ayer me hallará la muerte si me llega y no te vuelvo a ver*."

AQUESTA CANÇÓ, amb una força bàrbara, encara acompanya els vespres de Soraya Sáenz de Santamaría just abans d'emprendre el son, i li arriba dolça amb aquella cadència impecable, "*volverá a reir la primavera que por cielo, tierra y mar se espera*". I que li fa un darrer sobresalt amb aquell final irresistible, "*arriba escuadras a vencer que en España empieza a amanecer*". Quan has xarrupat aquest immens ideal al pit de la teva mare, mai mai no podràs esborrar-lo de la teva sang. Mai, mai podràs permetre que els *batasunos* i els independientistes trepitgin la "*unidad de destino en lo universal*".

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ciudadans per la divisió

■ Als líders de Ciudadans no més els demano una petita cosa: si us plau, deixin de dividir la societat, deixin d'atiar odi i respectin la llibertat d'expressió pacífica de cadascú. Per què sempre que parlen ho fan enfadats? No ho entenc. Aquesta ràbia, aquest menyspreu envers els adversaris polítics, per què? No tot s'hi val a la vida i menys quan s'exerceix un càrrec de responsabilitat pública. Vostès pensen que llançant mentides i exageracions ajuden al prestigi de la política? Una mica de calma, si us plau, no costa tant. Catalunya viu, de fa temps, un intens debat polític, però la societat no està fracturada. Hi ha opinions fortament divergents, és cert, però això poques vegades ha sortit del terreny de l'educació i del respecte. Com a principal partit polític de l'oposició a Catalunya, els demano, finalment,

que deixin els radicalismes i contribueixin a la serenitat i a la mesura. També agrairia un gest, per petit que fos, d'empatia cap als presos polítics i socials i a les seves famílies. Una situació, aquesta sí, difícilment suportable i totalment injusta.

DAVID SERRADOR BALLESTER
Vic (Osona)

En defensa del llaç groc

■ Divendres passat se'm va regirar l'estómac quan vaig veure l'escena que va protagonitzar el senyor Carrizosa amb el llaç groc que tenia a la fila del davant del seu escó. Va ser molt lamentable tot plegat i fets com aquest no s'haurien de produir mai al nostre parlament. La pluralitat d'ideologies és reflectida a l'arc parlamentari i els diputats són els primers que han de mostrar respecte i tolerància davant d'aquesta pluralitat. Gent de pau en presó preventiva des de

fa més de set mesos i un símbol que en demana la seva llibertat molesta? Diuen que el procés ha trencat la convivència entre els catalans... de debò que algú encara s'ho empassa? Ara bé, escenes com la del llaç groc sí que trenquen la convivència, o no fomenta l'odi veure com un diputat llença el llaç amb el menyspreu que ho va fer i aplaudit pel seu partit? I que, amb somriure mofeta, es nega a tornar-lo al seu lloc sense cap respecte pel president del Parlament? Què hem de fer ara, denunciar-lo per incitació a l'odi? Jo penso que sí!

ROSA BOVER SERRA
Barcelona

En barracons i ara sense espai

■ L'escola pública 30 Passos del barri la Sagrera de Barcelona va començar fa dos anys amb dificultats i errors, condemnada a estar en anys en barracons. Malgrat això, fent

un sobreesforç, hores extres i destinant massa hores a tasques no docents, la comunitat educativa hem redreçat la situació i creat un projecte engrescador. Ara des del Departament d'Ensenyament i el consorci d'Educació de Barcelona diuen que no hi ha diners ni per als barracons dels nous cursos P3 de l'any vinent. Això vol dir que s'haurà d'eliminar el menjador i menjar a les classes o eliminar l'aula de ciències i l'aula d'obrador de plàstica per poder encabir els nous alumnes. Ja és prou dur per a una escola estar en barracons, que obliga a reorganitzar els espais cada any per encabir els nous cursos, per a sobre precaritzar-la generant un doble sistema educatiu ple de dificultats i greuges per a uns infants i en contra de l'equitat i igualtat d'oportunitats. Llàstima, quan sabem que la millor inversió de futur és l'educació!

JOSÉ LUIS MUÑOZ
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

La frase del dia

“Aquí ens trobaran, sempre dins de la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, i a partir d'aquí, construïm”

Pedro Sánchez, SECRETARI GENERAL DEL PSOE

Tribuna

Miquel Sellarès. Periodista

Interior després del 155

El 155 ha propiciat la venjança d'una part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat presents a Catalunya, els quals mai havien patit el desplegament dels Mossos d'Esquadra. No podem dir, però, que hagi estat una opció majoritària, ja que fins i tot uns pocs agents s'han integrat als Mossos i a les policies locals i han fet i fan la seva feina amb professionalitat. El problema, doncs, són alguns comandaments fortament ideologitzats en el *Todo por la patria* i d'altres que provenen del *Tot s'hi val contra el món abertzale* que va ser durant anys la seva màxima en la lluita contra ETA. Afirmen, fins i tot, que “van guanyar la guerra del Nord” i d'aquest mateix plantejament en surt l'*A por ellos* i actituds de creure's que la lluita antiterrorista i d'altres són patrimoni només dels CFSE. I arriben a exclamar: “Què s'han cregut aquests policies indígenes catalans? La lluita antiterrorista és nostra.”

L'ACTUACIÓ DELS MOSSOS i de tots els serveis de seguretat i emergències de Catalunya després dels atemptats de les Rambles i Cambrils va causar una gran preocupació al Ministeri de l'Interior i a les cúpules dels CFSE, que ho van veure com un debilitament de les seves competències a Catalunya. I tot això va provocar que es donés *carta blanca* per posar fi al procés i al model policial català tot utilitzant el poder judicial i el 155 per reprimir l'1-O i decapitar la cúpula dels Mossos i aigualir al màxim el seu àmbit competencial. El cap de la Guàrdia Civil, Diego Pérez de los Cobos, responsable del dispositiu repressiu en la jornada de l'1-O i el cap de la policia judicial de la Guàrdia Civil a Catalunya, Daniel Baena, han elaborat un guió sobre els fets de l'1-O i el procés que ningú es creu. Un relat farcit d'incongruències i falsedats amb l'únic propòsit d'encausar els màxims responsables del Departament d'Interior, el cos dels Mossos i tota la seva estructura.

DEL QUE NINGÚ PARLA és de l'alt preu que acabaran pagant, en els pròxims anys, els

CFSE desplegats a Catalunya pel que fa al seu descrèdit davant la ciutadania per la maldestra actuació del Ministeri de l'Interior l'1-O passat i les anomenades operacions Catalunya protagonitzades per les ben untades clavegueres de l'Estat. Estan disposats a tot i no els importa trencar la societat catalana. *Catalunya un sol poble* és la idea contra la qual volen lluitar encara que això signifiqui donar ales a la confrontació social entre els catalans. El PP, Ciutadans i la cúpula del PSC amb l'aplicació del 155 han fet molt de mal al col·lectiu de la seguretat pública de Catalunya: centenars de mossos, policies locals, bombers, etc. han estat investigats i s'han elaborat llistes negres de no adeptes al règim del 155. Tot i aquests intents per debilitar-los i fracturar-los, aquests s'han mantingut fermes. Així, les iniciatives que pretenien que voluntàriament agents dels Mossos s'integressin als CFSE o crear associacions unionistes en el si del cos han fracassat estrepitosament. De fet, menys d'una desena d'agents s'hi ha acollit.

A HORES D'ARA el president Torra ja ha configurat un nou govern i el 155 s'acabarà. Els 35.000 membres de la seguretat i emergència catalans necessiten al capdavant un

“Rehabilitar la cúpula d'Interior injustament processada, aturar la investigació i la repressió a centenars de mossos i recuperar la credibilitat del cos

equip plural i transversal. Caldrà fer catarsi! No tornem a caure en els mateixos errors! Les prioritats del departament haurien de ser: rehabilitar l'anterior cúpula d'Interior injustament processada, aturar la investigació i la repressió que durant el 155 s'ha exercit sobre centenars d'agents pel fet d'haver-se mantingut fidel a les nostres institucions, recuperar la credibilitat del cos de la policia de la Generalitat potenciant el treball conjunt de tots els efectius que conformen la nostra seguretat nacional i cosir la fractura amb els CFSE que viuen i treballen a Catalunya mentre hi tinguin competències, ja que hauríem de tenir els mateixos enemics.

TAMBÉ CALDRIA IMPLEMENTAR un pla de xoc en els primer cent dies posteriors a l' aixecament del 155 que hauria d'incloure: 1) Un nou equip sense aficions amb la tasca de retrobar-se amb una societat catalana que, últimament, se n'havia allunyat per algunes actuacions que no tenien cap més propòsit que el de desprestigiar-los. 2) Exigir el retorn de totes i cadascuna de les competències que exercíem previ 155. 3) Motivar de nou els professionals i convertir l'escola de Mollet en l'estructura bàsica del reciclatge i la formació dels agents de la nostra seguretat nacional. 4) Revisar i modernitzar les instal·lacions i els equips tenint en compte criteris d'austeritat pressupostària però sense dilacions innecessàries. 5) Incorporar noves promocions de mossos i bombers tenint en ment els reptes de futur i de cara a poder reforçar la seguretat ciutadana i el control del trànsit. 6) Repensar si caldria revisar el model actual de les nostres policies locals. 7) Aconseguir inculcar en la nostra classe política i en la nostra societat civil la necessitat de disposar d'una política de seguretat nacional. 8) Abordar amb intel·ligència, formació i, si fos necessària, amb certa repressió qualsevol brot de violència vingui d'on vingui i representi qui representi, tot protegint la ciutadania perquè pugui exercir els seus drets amb seguretat.

De set en set

Josep M. Casasús

Gent oberta

Quan ulls enterbolits d'intel·lectuals espanyols es miraven el melic deprimit per la pèrdua de les colònies

americanes, artistes i escriptors de territoris de cultura catalana obrien els ulls als horitzons orejats i esclarits del Mediterrani. És una idea que suggereix l'exposició *Mediterráneo* que presenta a Màlaga el Museo Carmen Thyssen. Des de l'alba del segle XX, pintors, escriptors i músics de la catalanitat abraçaren una estètica adient als postulats del noucentisme: identificar l'imaginari clàssic grecollatí amb els espais lluminosos i transparents que atreuen una gent oberta, gent que no es cansa de mirar i escoltar el mar. Els quadres del Joaquim Sunyer de paisatges arran de la costa, o dels boscos i prats del rerepaís de Sitges, mostren figures alliberades de tota convenció, emparades per la indulgència de l'art sincer. Són una sublimació del nu, estat de gràcia que Maillol va modelar en l'escultura més genuïna de la mediterraneïtat. És la mateixa sensibilitat que va motivar Sorolla a València; Mir i Anglada-Camarasa a Mallorca; Simone Manca a l'Alguer; i en música, el vilanoví Toldrà del quartet *Vistes al mar*, i el valencià Pérez Moya de la sardana *Marinada*. El mediterranisme d'aquests contemporanis reflecteix el tarannà d'uns pobles que compateixen en el mar català la voluntat cultural d'acollir i alhora d'obrir-se a la clor, fins i tot en moments com ara, quan en altres indrets encara es miren el melic fosc de l'imperi que s'enfonsa des de fa més d'un segle.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Creixen les famílies sense un habitatge digne

L'últim informe de Càritas adverteix que ja representen el 53% de les llars ateses per l'entitat

El cas de l'IES El Palau arriba al Parlament

Una delegació de la comunitat educativa insta els grups a aprovar un text de suport

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra promet diàleg al

AJUDA • El president de la Generalitat demana als empresaris que també pressionin Madrid perquè escolti **PETICIÓ** • Els empresaris li pregunten que faci “el major dels esforços” per evitar l'enfrontament i la fractura social

Eva Garcia Pagán
SITGES

Diàleg, diàleg i si encara no s'ha parlat prou, més diàleg. “No creuen que ha arribat l' hora d'encetar la gran proposta de país? Que independentistes i no independentistes treballin junts? Perquè junts som més forts.” El president de la Generalitat, Quim Torra, es va refermar ahir en la seva recepta que parlant la gent s'entén en les democràcies consolidades i que “el diàleg és el desllorigador d'aquesta situació”, segons va dir en la seva intervenció davant els empresaris del Cercle d'Economia, reunits a Sitges per celebrar la XXXIV Reunió del lobby econòmic, als membres del qual no va permetre, però, fer-li cap pregunta. Segons va explicar el president del Cercle d'Economia, Juan José Brugera, als periodistes, el president havia excusat el torn de preguntes en no tenir encara el govern constituït. “Em comprometo a tornar-ne a parlar quan el govern estigui en marxa”, va prometre Torra. El president de la Generalitat va explicar que la “prosperitat del país” és el que mou les forces sobiranistes i va recordar que l'actuació contrària als interessos catalans per part del govern de Madrid ha convertit la situació en insostenible. “Madrid va arribar a reconèixer un dèficit fiscal del 8% amb Catalunya. S'ho imaginem això a les seves empreses, any rere any?”, els va preguntar. Torra tam-

bé va recordar que els indicadors econòmics catalans són bons (i alguns de rècord) i que “tot i la propaganda, la veritat s'ha imposat a la postveritat” i l'economia ofereix durant el primer trimestre de l'any “indicadors objectius i positius”.

Per al president, l'economia catalana ha demostrat ser “sòlida com una roca” a pesar dels intents del govern espanyol per “perjudicar-la” amb informacions “catastrofistes”, com ara la suposada violència als carrers o la confrontació social i instruments com les ajudes a les empreses a traslladar la seu social.

Però el diàleg va centrar en gran mesura el discurs de Torra, sobre la base que “junts som més forts” i reclamant “que la política torni a la política”, segons va repetir diverses vegades en el seu parlament. Però Torra va insistir en la necessitat de tenir un interlocutor i va recordar la tendència al bloqueig per part del govern espanyol a totes les mesures que els anteriors presidents de la Generalitat li van fer arribar. “Totes les propostes que hem fet, o s'han menystingut o no s'han escoltat”, es va queixar.

Iniciativa valenta

En relació a la proposta del Cercle d'Economia per millorar l'autogovern de Catalunya (i que passa per un nou Estatut amb rang de “constitució catalana” dins d'un model territorial amb “trets federals” com l'espanyol), Torra es va

El president de la Generalitat, Quim Torra, va participar ahir a la reunió anual del Cercle d'Economia a Sitges ■ ORIOL DURAN

Les frases

“El diàleg és el desllorigador. La discrepància política no pot ser mai un problema”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

“La urgència se situa en la moció de censura però el major conflicte és el català perquè es manté”

Juan José Brugera
PRESIDENT DEL CERCLE D'ECONOMIA

mostrar agraït i la va qualificar de “valenta i interessant”. “Però els prego que facin aquesta proposta també si ve [a Sitges] algun representant del govern espanyol, perquè nosaltres estem disposats a parlar de tot però volem

saber de què està disposat a parlar el govern espanyol”, va dir. “Ens cal saber la proposta que el govern espanyol té per a Catalunya”, va insistir Torra. En el programa inicial estava previst que el president espanyol, Mariano

Rajoy, participés dissabte en la cloenda, però ahir els organitzadors de la trobada no podien confirmar qui vindria al seu lloc.

El president dels empresaris va demanar al president de la Generalitat “el major dels esforços per superar l'enfrontament en què s'ha instal·lat la política i que de forma preocupant s'ha traslladat a la societat”, instava Brugera. A més, va recordar que l'estabilitat jurídica i la legalitat són una responsabilitat política i és determinant a l'hora de generar confiança empresarial.

“La urgència se situa en la moció de censura però el major conflicte és el català, perquè en qualsevol escenari futur encara hi estarà”, va prioritzar Brugera, qui va reclamar a Madrid un “govern estable capaç d'arribar a acords, i el problema català és el primer d'ells”, va assegurar.

La trobada del Cercle a Sitges continuarà avui amb taules rodones i conferències sobre lideratge i estratègia empresarial, i tancarà la jornada el debat amb els principals partits polítics catalans de la proposta d'autogovern presentada pels empresaris.

L'APUNT

La justícia poètica del 155

Òscar Palau

Davant d'un conflicte polític enquistat com el català, treure's del mig qui només l'ha volgut afrontar per vies judicials i coercitives resulta si més no esperançador. Serà justícia poètica que el 155 s'aixequi just l'endemà que *de facto* n'hagin aplicat un altre al seu principal instigador, Mariano Rajoy, desallotjat del poder, ell sí, per una majoria parlamentària. El nou executiu vol anar ràpida-

ment a eleccions, però compte, perquè pot durar més de l'esperat segons l'aritmètica dels resultats. I si els catalans hem acabat patint set mesos de 155, en què els gestors provisionals no s'han tallat gens, ara també cal aprofitar al màxim la finestra que s'obre. Tot i els insults, Sánchez arriba recollint el guant del diàleg llançat per Torra. Líders renovats i millors propòsits. A la feina.

Cercle

Constitució de la comissió d'Afers Institucionals, ahir, en una de les sales de la cambra catalana ■ PARLAMENT

Arrenca la tasca legislativa amb 14 comissions i ERC presidint les d'àmbit social

■ Torrent convoca dilluns els grups per tractar de la col·locació de llaços grocs a l'hemicicle ■ La substitució de Vergés a la mesa, pendent del vot de la CUP

Emma Ansola
BARCELONA

La cambra catalana va donar ahir el tret de sortida a la tasca legislativa amb la constitució de les comissions legislatives, catorze en total, que seran un fidel reflex de l'estructura de govern que presentarà el president Quim Torra en el pròxim ple fixat, però no convocat oficialment, dimecres de la setmana que ve.

El president Roger Torrent va presidir els actes de constitució de cada comissió que s'afegiran a les 10 restants que ja existeixen a la cambra. En total seran vint-i-quatre que estaran presidides, d'acord amb el nombre d'escons, per Ciutadans (6), Junts per Catalunya (6), ERC (4), PSC-Units (3), Catalunya en Comú Podem (2) i el grup mixt, PP i CUP (1). JxCat i ERC, que donen suport al govern, s'han repar-

El consens pels símbols

El president del Parlament, Roger Torrent, vol buscar el consens amb tots els grups parlamentaris per tal de trobar una fórmula que permeti i respecti la col·locació de símbols a l'hemicicle després que en el darrer ple un llaç

groc a la bancada del govern provoqués un incident amb Ciutadans. La reunió serà dilluns a les cinc de la tarda. Fonts de presidència volen mantenir els símbols a l'hemicicle, siguin quins siguin, amb respecte cap a tots ells.

tit les comissions en funció també de les àrees que governaran. Així, ERC ha optat per presidir les d'àmbit social: Ensenyament, Salut, Treball i Infància. JxCat es queda, però, les comissions d'Economia i Exteriors, sota les ordres republicanes en el govern, i a les quals afegeix la presidència d'Agricultura i Igualtat. Finalment, Ciutadans, com a primer grup de la cambra, ocuparà la presidència de les comissions d'Afers Institucionals, que controla, Interior, Empresa i Coneixe-

ment i Joventut. Aquestes s'afegeixen a la comissió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. L'única comissió que ahir no es va constituir és la del reglament que presideix el president del Parlament i que es constituirà tan bon punt algun grup registri una petició de modificació o revisió. JxCat ja va avisar dimecres a la tarda que té previst iniciar una reforma per incloure els canvis que van introduir en la llei de la presidència per poder utilitzar canals telemàtics en les

tasques parlamentàries, unes mesures que haurien d'ajudar a la restitució dels exconsellers que van ser destituïts pel 155.

D'altra banda, ahir ERC va donar a conèixer que finalment proposarà la diputada Adriana Delgado per substituir la pròxima consellera Alba Vergés, a la mesa del Parlament. Delgado va entrar al Parlament la passada legislatura en substitució de Muriel Casals, quan aquesta va tenir l'accident mortal. És periodista, va començar a militar en el partit el 2011 i fa poques setmanes va ser escollida candidata a l'alcaldia de Sant Vicenç de Castellet per a les eleccions de l'any que ve. La candidatura de Delgado se sotmetrà a votació en el ple de dimecres, un cop prenguin possessió del càrrec els consellers. La CUP, però, no garanteix el vot i JxCat i ERC no tenen majoria. ■

Demà pren possessió el govern

Fonts de Presidència van confirmar ahir que ja tenen el compromís del govern espanyol que el DOGC publicarà finalment avui el decret 3/2018 de nomenament dels consellers que dimarts va signar Torra, però que el diari oficial va seguir ahir sense incloure. En quedar-se sense publicar el primer decret, del 19 de maig, el president ja va anunciar que presentarà una querrel·la per prevaricació contra Mariano Rajoy. Un cop superat aquest tràmit indispensable, la presa de possessió

del govern es farà demà al Palau de la Generalitat. Altres fonts apuntaven que segurament serà al migdia i que, a diferència de l'acte auster que va protagonitzar el president, probablement s'atansi més als estàndards habituals fins ara i també tingui convidats, ja que suposarà l'aixecament automàtic del 155. De moment no s'han fet públics encara més nomenaments, entre els quals prendrà rellevància precisament el del nou comissionat del 155, que dependrà de Presidència. ■ Ò.P.

xet^a

xarxa d'emprenedoria i talent
d'alella

Presentació
divendres 1 de juny
a les 19 h
als jardins de Cal Marquès

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La comunitat de l'IES El Palau demana suport al Parlament

■ Reclama als grups que tramitin i aprovin un text que exigeix arxivar la causa oberta contra quatre professors

Redacció
BARCELONA

Representants de l'assemblea de professors de l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca i de la plataforma @9 del Palau, que dona suport als docents investigats per un suposat delictes d'odi, van demanar ahir als grups del Parlament que donin via a una moció de suport per "facilitar una sortida positiva" al conflicte. El grup es va reunir al matí amb diputats de tots els partits, tret del PP, i els van presentar un text que insta la cambra a mostrar

la seva solidaritat amb tota la comunitat educativa d'El Palau, i insta la fiscalia a "retirar les acusacions" als professors sota investigació judicial per les intervencions a classe l'endemà de l'1-O en què, presumptament, van criticar l'actuació de les forces de seguretat de l'Estat i van instar alumnes fills de guàrdies civils a identificar-se. El text exigeix l'immediat arxivament del procediment obert, i que s'acabi la "campanya de criminalització" oberta.

"Hem demanat als grups que la moció prospe-

ri des de la mateixa unanimitat que s'ha mostrat al consell escolar, pel bé de l'institut", va explicar després de la reunió el portaveu Josep Lluís del Alcázar. El mateix text, que de fet ja han aprovat diversos ajuntaments, també reclama a les institucions educatives i polítiques "la protecció" del professorat, i insta que "es facin públiques" les indagacions de la inspecció educativa que exonerava els investigats. En el text, així, es denuncia la voluntat d'utilitzar el cas de l'IES El Palau i el similar de la Seu d'Urgell

EmpuriaTast

1, 2 i 3 de juny

MERCAT-
MÚSICA
EN VIU

Π

Plaça de les Palmeres
Club Nàutic d'Empuriabrava

Divendres de 18 a 24h
Dissabte de 12 a 24 h
Diumenge de 12 a 18h tastets
i després música en viu fins les 22h

Per més informació: www.empuriatast.cat - 972 45 08 02

La representació de la comunitat educativa va atendre els mitjans al Parlament ■ ACN

“per desacreditar el sistema educatiu català, atribuint-li una funció adoctrinadora i promotora d’una divisió inexistent”.

Del Alcázar denunciava que tots els assenyalaments “han vingut de fora”, i que s’ha volgut “polititzar” el cas, per la qual cosa se senten “utilitzats com a porta d’entrada a un qüestionament molt global”. “Demaneu que això s’aturi”, conclouia el portaveu, que reclamava que es

reconduïxi la situació en els canals que té el sistema educatiu. El portaveu d’alguns exalumnes, Jordi Cazorla, va exigir que pari la campanya i va condemnar l’“atac rebut” pels professors per part d’alguns mitjans, amb “greus i inacceptables” informacions i “sense respectar la presumpció d’innocència”.

En representació d’algunes famílies, una emocionada Ingrid Morral va demanar als grups que

prosperi la moció “per reparar el dany que s’ha fet a totes les famílies i tots els alumnes, que són els principals perjudicats”. Morral va insistir a demanar que “no s’enfronti alumnes contra docents i viceversa”. La moció és ara en mans dels grups parlamentaris, que l’hauran d’estudiar i decidir si hi donen suport per poder-la debatre en un ple, tot i que els sobiranistes ja s’hi van mostrar favorables. ■

I CONCURS DE MÚSICA
de Llinars del Vallès per a grups joves del Vallès Oriental

“La Llavor”

DATA LÍMIT INSCRIPCIONS: 8 DE JUNY DE 2018

CONCERTS FINALS
29 DE JUNY DE 2018 | A PARTIR DE LES 20 h
PÀTI DE CAN MAS BAGÀ, LLINARS DEL VALLÈS

MÉS INFORMACIÓ I BASES DEL CONCURS A <http://jovellinars.wixsite.com/lamasoveria> o lamasoveria@llinarsdelvalles.cat

851266-118866L

Liceu **20** Opera Barcelona

TEMPORADA 2018 — 2019

ABONA'T AL LICEU

<p>I PURITANI VINCENZO BELLINI OCTUBRE 2018</p> <p>KÀTIA KABANOVA LEOŠ JANÁČEK NOVEMBRE 2018</p> <p>L'ITALIANA IN ALGERI GIOACHINO ROSSINI DESEMBRE 2018</p> <p>MADAMA BUTTERFLY GIACOMO PUCCINI GENER 2019</p> <p>L'ENIGMA DI LEA BENET CASABLANCAS · RAFAEL ARGULLOL FEBRER 2019</p>	<p>RODELINDA GEORG FRIEDRICH HÄNDEL MARÇ 2019</p> <p>LA GIOCONDA AMILCARE PONCHIELLI ABRIL 2019</p> <p>LES PÊCHEURS DE PERLES GEORGES BIZET MAIG 2019</p> <p>TOSCA GIACOMO PUCCINI JUNY 2019</p> <p>LUISA MILLER GIUSEPPE VERDI JULIOL 2019</p>
---	--

MÉS VIUS QUE MAI

INFORMACIÓ I VENDA D'ABONAMENTS: LICEUBARCELONA.CAT / 902 787 397

847895-1188427T